

PALVELUKSEN PALKKA

Määrätön

Jumalaa ei ole turha palvella. Ne, jotka omistavat elämänsä hänen palvelukseensa, saavat määrättömän palkan. - 4T 107.

Jokainen hänen työnsä hyväksi tehty uhraus korvataan »hänen armonsa ylenpalttisen runsauden» mukaan. -- AT 224.

Palkaksi työskentelystämme Kristuksen kanssa tässä maailmassa saamme entistä voimakkaammin ja laajemmin etuoikeuksin työskennellä hänen kanssaan tulevassa maailmassa. -- COL 361.

Arvostuksen peruste

Jumalan palveluksen arvoa ei niinkään määrää työhön käytetyn ajan pituus kuin se, millä mielellä se tehdään. - - 9T 74.

Heidän edistymisensä jumalisuudessa riippuu heille uskottujen kykyjen kehittämisestä. He saavat tulevaisuudessa sen mukaisen palkan, miten kokonaisesti ja innokkaasti he palvelevat Mestaria. - RH 1. 3. 1887.

Herralla on suuri työ tehtävänä, ja hän lahjoittaa tulevassa elämässä enemmän niille, jotka tässä elämässä palvelevat häntä uskollisimmin ja auliimmin. - - COL 330.

Ne, jotka tulivat viinitarhaan yhdennentoista hetken vaiheilla, olivat kiitollisia työtilaisuudesta. He olivat sydämestään kovin kiitollisia hänelle, joka oli hyväksynyt heidät, ja kun tilanhoitaja päivän päättyessä maksoi heille koko päivän palkan, he hämmästyivät suuresti. He tiesivät, etteivät ansainneet sellaista palkkaa. Ja heidän työnantajansa kasvoilla karehtiva ystävällisyys sai heidät iloitsemaan. He eivät koskaan unohtaneet perheenisännän hyvyttä eivätkä samaansa runsasta korvausta.

Samoin käy syntisen, joka arvottomuutensa tuntien on tullut Mestarin viinitarhaan yhdennentoista hetken vaiheilla. Hänen palvelusaikansa näyttää niin lyhyeltä ja hänestä tuntuu, ettei hän ansaitse palkkaansa, mutta yhtäkaikki hän on kovin iloissaan siitä, että Jumala on lainkaan hyväksynyt hänet. Nöyrästi ja luottavaisesti hän työskentelee kiitollisena siitä etuoikeudesta, että

saa olla Kristuksen työtoveri. Tällaista mieltä Jumala arvostaa ilomielin. - COL 397, 398.

Varma palkka

Hän, joka on antanut »kullekin oman tehtävänsä» hänen kykynsä mukaan, ei koskaan jätä velvollisuuden uskollista täyttämistä palkitsematta. Jokainen uskollisuuden ja uskon teko saa osakseen Jumalan erikoisen suosion ja hyväksymisen. Jokaiselle työntekijälle kuuluu lupaus: »He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät; he palajavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.» - - 5T 395.

Vaikka palveluksemme olisi miten lyhytaikaista ja työmme miten vähäistä, emme pety palkkamme suhteen, jos yksinkertaisesti uskoen seuraamme Kristusta. Heikoin ja vähäisin voi saada sen, mitä suurin ja viisainkaan ei voi ansaita. Taivaan kultaportti ei avaudu omahyväiselle. Siitä ei päästetä ylpeämielistä. Mutta ikuiset ovet avautuvat selkoselleen pienen lapsen värisevästä kosketuksesta. Autuas tulee olemaan armon korvaus niille, jotka ovat palvelleet Jumalaa yksinkertaisesti uskoen ja rakastaen. - COL 404.

Tätä työtä tekevillä on kulmillaan uhrauksen kruunu, mutta he tulevat saamaan palkkansa. - - 6T 348.

Tämän ajatuksen tulisi innoittaa ja rohkaista jokaista Jumalan työntekijää. Tässä elämässä työmme Jumalan hyväksi näyttää usein miltei tuloksettomalta. Vaikka koettaisimme tehdä hyvää miten innokkaasti ja kestävästi, emme ehkä pääse näkemään ponnistelujemme tulosta. Meistä koko yritys saattaa näyttää hyödyttömältä, mutta Vapahtaja vakuuttaa meille, että työmme huomataan taivaassa ja että palkka on varma. -- 6T 305.

Jokainen oikeamielinen, laupias ja hyväntahtoinen teko saa sävelet soimaan taivaassa. Valtaistuimeltaan katseleva Isä lukee suorittajan kalleimpien aarteidensa joukkoon. »Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni.» Jokainen puutteenalaiselle tai kärsivälle suoritettu laupias teko on kuin Jeesukselle tehty. Kuka tahansa auttaa köyhää tai suhtautuu

myötätuntoisesti ahdistettuihin ja sorrettuihin ja kohtelee ystävällisesti orpoja, saa oman suhteensa Jeesukseen lähentymään. - - RH 16. 8. 1881.

Kaikkia laupiaita, hyvántahtoisia ja huomaavaisia tekoja, joita suoritetaan kovaosaisille, sokeille, rammoille, sairaille, leskille ja orvoille, Kristus pitää aivan kuin hänelle tehtyinä, ja nämä työt on merkitty muistiin taivaallisiin kirjoihin ja tullaan palkitsemaan. -3T 512, 513.

Oikeudenmukainen palkka

Herra on hyvä. Hän on armollinen ja helläsydäminen. Hän tuntee jokaisen lapsensa. Hän tietää tarkoin, mitä kukin meistä tekee. Hän osaa antaa jokaiselle oikean arvon. Etkö lakkaisi pitämästä ansioluetteloa ja virheluetteloa ja antaisi Jumalan suorittaa oman työnsä? Saat kirkkauden seppeleen, jos suoritat sitä työtä, minkä Jumala on antanut sinulle. -- SW 14. 5. 1903.

Herra toivoo meidän turvaavan häneen kyselemättä palkkamme määrää. Kun Kristus pysyy sielussa, ei palkan ajatus ole tärkein. Se ei ole palveluksemme vaikuttimena. - - COL 398.

Ullakoilta, hökkeleistä, vankityrmistä, mestauslavoilta, vuorilta ja erämaista, maan onkaloista ja meren luolista Kristus kutsuu lapsensa luokseen. Maan päällä he ovat olleet puutteenalaisia, ahdistettuja, piinattuja. Miljoonat ovat vaipuneet hautaan häväistyinä, koska eivät suostuneet saatanan kavaliin vaatimukseen. Ihmisten oikeusistuimet ovat tuominneet Jumalan lapsia pahimpina rikollisina. Mutta lähellä on päivä, jolloin »Jumala on tuomari». Silloin kumotaan maiset päätökset, ja hän »ottaa pois kansansa häväistyksen». Jokainen heistä saa valkean viittansa. »Ja heitä kutsutaan 'pyhäksi kansaksi', 'Herran lunastetuiksi'.» -- COL 179, 180.

Nykyinen palkka

Onni. - Ne, jotka omistavat elämänsä Kristuksen kaltaiseen palvelukseen, tietävät tosi onnen merkityksen. *Heidän harrastuksensa* ja rukouksensa ulottuvat kauas oman minän

ulkopuolelle. Koettaessaan auttaa toisia he itsekkin kasvavat. He tutustuvat mitä suurimpiin suunnitelmiin ja innostavimpiin yrityksiin, ja kuinka he voisivatkaan olla kasvamatta nauttiessaan taivaan valoa ja siunausta? Sellaiset saavat viisautta taivaasta. He yhtyvät yhä täydellisemmin Kristukseen kaikissa hänen suunnitelmissaan. Mitään hengellistä lomaantumista ei pääse tapahtumaan. - 9T 42.

Onnellinen on se seurakunta, joka menestyksellisesti osallistuu tähän työhön. Se mies tai nainen, joka osoittaa sääliä ja rakkautta eksyneitä kohtaan ja joka koettaa palauttaa heidät suuren Paimenen laumaan, osallistuu siunattuun työhön. Ja oi, miten ihastuttavaa onkaan ajatella, että kun yksi syntinen saadaan näin palautetuksi, iloitaan taivaassa hänestä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta! - 2T 22.

Mikään ei ole raatamista sille, joka alistuu Jumalan tahtoon. »Niin kuin Herralle» tekee hänelle mieluisaksi minkä tahansa Jumalalta saadun työn. - 9T 150.

Kristitty työntekijä ei pidä taivaasta saamaansa työtä minään raatamisena. Hän pääsee Herransa iloon nähdessään sielujen vapautuvan synnin orjuudesta, ja tämä ilo korvaa hänelle kaiken kieltämyksen. - SW 2. 4. 1903.

Kun joku uurastaen jatkaa kärsivällisesti hyvän tekemistään, mikä vaatii uhrautuvaa aherrusta, hän suorittaa suurenmoista työtä, josta taivaassa iloitaan. - 2T 24.

Kristus ottaa mielellään armonsa kohteiksi näköjään toivotonta ainesta, saatanan halventamia ja työssään käyttämiä. - - Jeesus käyttää lapsiaan apunaan tämän työn suorittamiseen, ja sen menestymisestä he saavat jo tässä elämässä jalon palkkansa. - 6T 308, 309.

Siunaus. - Jokainen Kristukselle suoritettu palvelus koituu myös omaksi siunaukseksemme. - COL 354.

Jokainen Jeesuksen nimessä täytetty velvollisuus ja tehty uhraus tulee ylen runsaasti palkituksi. Ja velvollisuutta täytettäessä Jumala puhuu ja siunaa. - 4T 145.

Meidän tulisi elää tässä maailmassa voittaaksemme sieluja

Vapahtajalle. Jos vahingoitamme toisia, tuotamme vahinkoa myös itsellemme. Jos olemme toisille siunaukseksi, koituu siitä siunausta meillekin, sillä jokaisen hyvän teon vaikutus heijastuu omaan sydämeemme. - 4T 72.

Jokainen toisiin kohdistettu valonsäde heijastuu takaisin omaan sydämeemme. Jokainen surevalle lausuttu ystävällinen ja osaaottava sana, jokainen sorretun asemaa parantava teko, jokainen lähimmäistemme puutteita lieventävä lahja, jonka silmämääränä pidetään Jumalan kunniaa, koituu antajan siunaukseksi. Jumala hyväksyy ne, jotka näin menetellen noudattavat taivaan lakia. - 4T 56.

Vaikka suuri lopullinen palkka annetaan vasta Kristuksen tullessa, tulee kokosydäminen Jumalan palvelus palkitukseksi jo tässä elämässä. Työntekijä joutuu kyllä kohtaamaan vaikeuksia, vastustusta ja katkeria, masentavia pettymyksiä. Hän ei ehkä näe aherruksensa tuloksia, mutta kaikesta tästä huolimatta hän saa työstään siunatun korvauksen. Kaikki, jotka Jumalalle antautuen palvelevat epäitsekäästi ihmiskuntaa, ovat yhteistyössä kirkkauden Herran kanssa. Tämä ajatus lievittää kaiken raadannan, vahvistaa tahdon ja terästää mielen kohtaamaan kaikkea, mitä voi sattua. - 6T 305, 306.

Terveys. - Hyvän tekeminen on erinomainen parannuslääke. Työhön ryhtyviä kehoitetaan rukoilemaan Jumalaa, ja hän on luvannut vastata heille. Hän ravitsee heidän sielunsa kuivissa erämaissa, ja he ovat niin kuin runsaasti kasteltu puutarha, josta vesi ei koskaan puutu. - 2T 29.

Jumalan, Kristuksen ja pyhien enkelien seurassa heitä ympäröi taivaallinen ilmapiiri, joka tervehdyttää ruumiin, vireyttää älyn ja ilahduttaa sielun. - 6T 306.

Mielihyvä siitä, että tekee hyvää toisille, herättää koko hermostoa sykhdyttävän tunne-elämyksen, vilkastaa verenkiertoa ja edistää mielen ja ruumiin terveyttä. - 4T 56.

Voima. - Suljettakoonpa vahva mies pois työstä, niin hän heikkenee. Seurakunta tai henkilöt, jotka eristäytyvät näkemästä vaivaa toisten hyväksi ja jotka sulkeutuvat itseensä, heikkenevät

pian hengellisesti. Työ pitää vahvan miehen voimakkaana. Ja hengellinen työ, aherrus ja vaivannäkö samoin voimistaa Kristuksen seurakuntaa. - 2T 22.

Rauha. - Toisten hyväksi työskentelevä kokee mieluisaa, tyydytystä ja sisäistä rauhaa, jossa on palkkaa riittämiin. Kun heitä elähdyttää ylevä ja jalo halu tehdä hyvää toisille, he kokevat tosi onnea täyttäessään uskollisesti elämän moninaisia tehtäviä. Tämä tulee palkituksi maallista palkkaa paremmin, sillä jokainen uskollinen, epäitsekkäs velvollisuuden täyttäminen tulee enkelten huomioon ja näkyy elämän muistiinpanoissa. - 2T 132.

Tuleva palkka

Iankaikkinen elämä. - Auttamalla innokkaasti ja harkitusti siellä, missä apua tarvitaan, tosi kristitty osoittaa rakastavansa Jumalaa ja lähimmäisiään. Hän voi menettää henkensä palveluksessa, mutta kun Kristus tulee kokoamaan omansa luokseen, hän saa sen jälleen. - 9T 56.

Sydämellinen tervetuliaistoivotus. - Pysähdy ikuisuuden kynnykselle ja kuuntele ystävällistä tulotervehdystä niille, jotka tässä elämässä ovat työskennelleet yhdessä Kristuksen kanssa ja pitäneet pyhänä etuoikeutenaan ja kunnianaan saada kärsiä hänen tähtensä. - Siellä lunastetut saavat tervehtiä niitä, jotka johtivat heidät taivaaseen astuneen Vapahtajan luo. He yhtyvät ylistämään häntä, joka kuoli, jotta ihmiset voisivat saada elämän, joka on pituudeltaan Jumalan elämän vertainen. Taistelu on päättynyt. Kaikki ahdistus ja riita on lakannut. Koko taivas kaikuu voittokuluista lunastettujen seistessä Jumalan valtaistuimen ympärillä. Kaikki yhtyvät tuohon riemukkaaseen lauluun: »Ylistetty olkoon Karitsa, joka on teurastettu ja joka on lunastanut meidät Jumalalle.» - KSL 483, 484.

Jos muistokirja osoittaa, että heidän elämänsä on ollut tällaista ja että he ovat luonteeltaan olleet lempeitä, itsensä kieltäviä ja hyväntahtoisia, he kuulevat Kristuksen lausuvan tämän vakuuttavan siunauksen: »Hyvä on - - tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille

valmistettuna maailman perustamisesta asti.» -- 3T 525.

Taivaallinen ympäristö. - Nyt seurakunta vielä taistelee. Olemme joutuneet vastatusten pimeydessä olevan maailman kanssa, joka on melkein kokonaan antautunut palvelemaan epäjumalia. Mutta se päivä on tuleva, jolloin taistelu on taisteltu ja voitto saatu. Jumalan tahto on tapahtuva silloin maan päällä, niin kuin se jo tapahtuu taivaassa. Pelastettu kansa ei ole tunteva muuta lakia kuin taivaan lain. Kaikki ihmiset yhdessä muodostavat onnellisen, yksimielisen perheen, joka on pukeutuneena kiitoksen ja ylistyksen pukuun, - Kristuksen vanhurskauden vaippaan. Koko luonto on verrattomassa ihanuudessaan uhraava Jumalalle kunnioitusta ja ylistystä. Maailma kylpee taivaan valossa. Kuun valo on oleva kuin auringon valo, ja auringon valo on oleva seitsemän kertaa nykyistä kirkkaampi. Vuodet vierivät ilossa ja riemussa. Tätä kirkkautta katsellessaan aamutähdet kaikki iloitsevat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsevat, kun Jumala ja Kristus yhdessä julistavat: »Syntiä ei ole enää oleva, eikä kuolemaa ole enää oleva.» - KSL 483.

Ilo. - Kristuksen työntekijöiden palkkana on päästä hänen iloonsa. Kristus itsekin odottaa syvästi kaivaten tuota iloa, ja hän mainitsee sen rukoillessaan Isäänsä: »Minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani.» - 6T 309.

Tässä elämässämme, niin maallista ja synnin rajoittamaa kuin se onkin, saamme suurinta iloa ja korkeinta kasvatusta palveluksen yhteydessä. Ja tulevassa tilassa, jota synnillisen ihmisyyden rajoitukset eivät häiritse, saamme suurimman ilomme ja korkeimman kasvatuksemme niinikään palveluksen yhteydessä - kun todistamme ja aina todistaessamme opimme, kuinka suuri on »tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.» - Ed 309.

Osallisina Kristuksen kärsimyksistä he ovat osallisia myös siitä kirkkaudesta, joka on ilmestyvä. Työskennellessään hänen työtovereinaan, juodessaan hänen kanssaan kärsimyksen maljan he myös osallistuvat hänen ilostaan. - Vs 27.

Satoa kylvöstä. - Jokainen Pyhän Hengen heräte, joka johtaa ihmisiä hyvyyteen ja Jumalan luo, merkitään taivaan kirjoihin, ja Jumalan päivänä jokainen Pyhän Hengen käyttöön antautunut saa katsella elämänsä aikaansaannoksia. - 6T 310.

Kun lunastetut seisovat Jumalan edessä, on nimenhuutoon vastaamassa kalliita sieluja, jotka ovat siellä sen tähden, että heidän hyväkseen on työskennelty uskollisesti ja kärsivällisesti ja heitä on hartaasti pyydetty ja vakavasti suostuteltu pakenemaan Linnoitukseen. Näin palkitaan ne, jotka tässä maailmassa ovat olleet Jumalan työtovereina. - 8T 196, 197.

Miten nämä lunastetut riemuitsevatkaan saadessaan tavata ja tervehtiä niitä, jotka ovat nähneet vaivaa heidän hyväkseen! Ja ne, jotka eivät elämässään ole etsineet omaa huviaan, vaan ovat koettaneet olla siunaukseksi niille kovaosaisille, jotka ovat päässeet osallistumaan niin harvoista siunauksista, - miten heidän sydämensä riemastuukaan tyydytyksestä! He kokevat täytyneeksi lupauksen: »Sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa.» - GW 519.

Taivaassa saamme nähdä ne nuoret, joita autoimme, ne, joita kutsuimme kotiimme ja joita johdimme pois kiusauksesta. Näemme heidän kasvojensa heijastavan Jumalan kirkkauden hohtoa. -6T 348.

Olla Kristuksen ja taivaan enkeleiden työtoverina suuressa pelastussuunnitelmassa! Voidaanko mitään työtä lainkaan verrata tähän! Jokainen pelastettu sielu kirkastaa Jumalan kunniaa, ja sitä heijastuu sekä pelastuneelle että hänen pelastustaan avustaneelle. - 2T 232.

Lunastetut kohtaavat ja tuntevat ne, joiden huomion he ovat kiinnittäneet ylennettyyn Vapahtajaan. Miten siunattuun keskusteluun he pääsevätkään näiden sielujen kanssa! »Olin syntinen», siinä sanotaan, »ilman Jumalaa ja ilman toivoa maailmassa; ja sitten sinä tulit luokseni ja kiinnitit huomioni kalliiseen Vapahtajaan ainoana toivonani. Ja minä uskoin häneen. Kaduin syntejäni, ja niin minut asetettiin hänen pyhäinsä kanssa

taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa.» Toiset sanovat: »Olin pakanamaiden pakana. Sinä lähdit ystäviesi luota ja viihtyisästä kodistasi ja tulit opettamaan minulle, miten voin löytää Jeesuksen ja uskoa häneen, joka on ainoa oikea Jumala. Hylkäsin epäjumalani ja palvelin Jumala; ja nyt näen hänet kasvoista kasvoihin. Olen pelastettu, ikuisesti pelastettu, ja saan aina katsella häntä, jota rakastan. Silloin näin hänet vain uskon silmin, mutta nyt näen hänet sellaisena kuin hän on. Nyt voin kiittää lunastavasta armosta häntä, joka rakasti minua ja pesi minut synneistäni omalla verellään.» - GW 518.

Toiset lausuvat kiitoksensa niille, jotka ruokkivat nälkäisiä ja vaatettivat alastomia. »Kun sieluni epätoivoisena vajosi epäuskoon, he sanovat, Herra lähetti sinut luokseni tuomaan toivon ja lohdun sanomaa. Toit minulle ruokaa ruumiini tarpeisiin, avasit minulle Jumalan sanan ja autoit minua näkemään hengelliset tarpeeni. Suhtauduit minuun kuin veljeesi. Otit osaa suruihini ja paransit kolhiintuneen ja haavoittuneen sieluni, niin että saatoin tarttua Kristuksen käteen, joka ojentautui pelastamaan minua. En tiennyt mitään, mutta sinä opetit minulle kärsivällisesti, että minulla oli Isä taivaassa, joka välitti minusta. Luit minulle Jumalan sanan kalliita lupauksia. Sait minut uskomaan, että hän pelastaisi minut. Sydämeni pehmeni, alistui ja murtui, miettiessäni uhrausta jonka Kristus teki hyväkseni. Aloin isota elämän leipää, ja totuus oli kallis sielulleni. Nyt olen täällä pelastettuna, ikuisesti pelastettuna, ja saan aina olla hänen lähellä ja ylistää häntä, joka uhrautui puolestani.» - GW 518, 519.

Odota palkanmaksua kärsivällisesti

Jos tuntuu siltä, että Vapauttajan tulemista täytyy odottaa kauan, jos ahdistusten painaessa meidät kumaraan ja aherruksen uuvuttaessa meitä odotamme kärsimättöminä tehtävämme päättymistä ja kunniallista vapautusta taistelusta, muistakaamme - ja poistakoon tämä muistaminen kaiken napinan - että Jumala antaa meidän maan päällä kohdata myrskyjä ja taisteluja, jotta kristillinen luonteemme täydellistyisi, jotta oppisimme paremmin

tuntemaan Jumalan isänämme ja Kristuksen vanhempana veljenämme ja jotta Mestarin hyväksi työskennellen voittaisimme monia sieluja Kristukselle saadaksemme sydämeistämme iloitsevina kuulla sanat: »Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija, mene Herrasi iloon.» - RH 25. 10. 1881.

Ole kärsivällinen, kristitty soturi. Vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on. Uuvuttavan odotuksen, valvomisen ja murheen yö päättyy pian. Pian maksetaan palkka, ja ikuinen päivä koittaa. Nyt ei ole aikaa nukkumiseen eikä hyödyttömään pahoitteluun. Siltä, joka nyt tohtii nukkua, menevät ohi kalliit hyvän tekemisen tilaisuudet. Meille on suotu siunattu etuoikeus koota lyhteitä suuressa elonkorjuussa, ja jokainen pelastettu sielu merkitsee lisätähteä Jeesuksen, palvotun Lunastajamme, kruunuun. Kukapa tahtois riisua sota-asunsa, kun vielä vähän aikaa taistelemalla voi saavuttaa uusia voittoja ja koota uusia voiton merkkejä iankaikkisuuteen? - RH 25. 10. 1881. Elävä usko s. 271-280.

Mikä on syynä, kun luvattu voima viipyy vielä?

”Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.” Joel 2:28, 29

Tämä ihmeellinen ennustus tulee täyttymään aivan varmasti pian niin kuin apostolien aikana, mutta mitkä ovat ehdot voidaksemme saada tämä välttämätön lahja?

Apostolien aikana

”Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta.” Luuk. 24:49

Opetuslasten piti tulla yhteen kaupungissa. Tämä oli ensimmäinen asia, mitä heidän piti tehdä. Mikä oli seuraava ehto? ”Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.” Apt. 1:14.

He tekivät aivan kuin Jeesus oli sanonut heille. Niin he tulivat takaisin kaupunkiin ja ”pysyivät yksimielisesti rukouksessa.” Mikä oli heidän rukouksensa pääaiheena? Se oli luvattu Lohduttaja ja sen saamisen puolesta he hartaasti rukoilivat. Aikaisemmin heillä oli usein riita keskuudessaan, mutta Juudas, joka eniten oli sen alkuunpanija, oli pois ja nyt he saavuttivat yksimielisyyden. Vapahtajan rukous Johanneksen evankeliumin 17. luvussa toteutui. Opetuslapset tyhjensivät itsensä omasta minästä, pyhittivät sydämensä kokonaan Jumalalle, ja olivat valmiit saamaan luvatus Lahjan.

Voi, mikä ihme tapahtui, kun Pyhä Henki tuli heihin! Suurin osan koulunkäymättömiä ihmisiä yhtäkkiä alkoi puhumaan täydellisesti vieraita kieliä! Tulokset olivat mahtavia; suurella voimalla evankeliumin sanoma levisi ja tuhannet ottivat Jeesuksen vastaan omaksi Vapahtajakseen. ”Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.” ”Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen.” Apt. 2:41; 4:4.

Näin pelastussanoma Pyhän Hengen voimalla on levinnyt ympäri maailman ja on saavuttanut meidätkin. Kiitos Herralle!

Meidän aikanamme

Mitä meidän tulee tehdä saadaksemme ehtoosade? Varmasti meidän pitää täyttää samat ehdot kuin opetuslapset. Jeesus sanoi:

”...Pysykää tässä kaupungissa...” Kaupunki on vertauskuvana seurakunnasta. Siis meidän pitää kasvaa yhteen seurakunnassa, joka on myös Kristuksen keho (Luuk. 24:49). Se, joka lähtee pois, ei voi jäädä eloon, koska Jeesuksen kehon ulkopuolella ei ole elämää. Jos seurakunta tottelee ja seuraa Kristuksen ohjeita,

silloin kaikki järjestyy niin kuin pitääkin. Niin kauan, kun pysymme Jeesuksessa, olemme turvassa, eikä tarvitse hätäillä; olemmeko monilukuisia, tai pienenä joukkona, muistaen, Vapahtajamme sanat: ”Älä pelkää sinä piskuinen lauma: sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.” Luuk. 12:32.

Voidaksemme saada luvattu Lahja, meidän pitää pysyä Jeesuksessa, Hänen ruumiissaan, joka on Hänen seurakuntansa. Tällä Vapahtajamme avulla voimme voittaa erimielisyydet ja saada yksimielisyyden. Vain täällä voimme käydä läpi saman tien, jonka opetuslapset kävivät ja valmistuivat. Tämä on Jumalan lapsille tarkoitettu valmistuspaikka, mistä kerran he muuttavat taivaalliseen kotimaahan.

Opetuslapsien tavoin meidän pitää myös hartaasti rukoilla ehtoosateen saamisen puolesta. Tämä tulisi olla meidän päivittäinen pyyntömme. Päivittäin meidän pitää saada virvoitusta (Pyhä Henkeä = aamusade) taivaalta, joka kasvattaa meitä kypsään vaiheeseen asti. Se auttaa meitä sulattamaan hengellistä ruokaa, jota saamme päivittäin ja niin jatkuvasti kasvamme hengellisesti ja tulemme lähemmäksi ”...Kristuksen täyteen täyden iän määrään.” Ef. 4:13. Niin aamusade valmistaa meitä saamaan ehtoosateen. Ne, jotka eivät saaneet aamusadetta (keväsade), eivät voi saada iltasadetta (ehtoosade).

Aamusateen tulokset olivat suuria, mutta on luvattu, että iltasateen tulokset tulee olemaan vielä suuremmat.

Meidän aikamme vaarat

Nykyisin vaaroja on enemmän, kuin milloinkaan aikaisemmin! Paitsi kaikki vaarat ja kisaukset, jotka tulevat maailman taholta Jumalan kansaa vastaan, sielun vihollinen yrittää sekoittaa uskovien mielen ja kylvää siihen paljon epäilyksiä ja vääriä käsityksiä. Tässä on yksi sellainen: ”Jotkut ovat levittäneet käsitystä, että lopun lähestyessä, jokainen Jumalan lapsi tulee toimimaan riippumattomana jostakin uskonorganisaatiosta. Mutta Herra on ilmoittanut minulle, että tässä työssä ei ole paikkaa

siihen, että jokainen toimii riippumattomana.” (10) - 9T, 257, 258 (1909) Tällainen näkemys ehkä aiheuttaa myös toisenlaisen käsityksen, ettei ole mitään väliä mihin seurakuntaan kuulumme, mutta Jeesuksella on yksi ainoa uskollinen vaimo (seurakunta), joka on uskollinen aina myötä - ja vastoinkäymisissä.

Miten tärkeä on, että tunnemme hyvin Kirjoitukset ja tutkimme aina ne, ettemme eksyisi. Sielun vihollinen yrittää hidastaa ja estää kulkuamme kaidalla tiellä taivasta kohti, mutta meillä ei ole hetkeäkään kadotettavaksi. Meidän täytyy pitää päämäärämme aina selvänä silmiemme edessä ja se on valmistautua saamaan ehtoosade ja kohtaamaan pian tuleva Vapahtajamme.

Edessämme oleva suuri tehtävä

”Evankeliumin suurta työtä ei päätetä pienemmällä Jumalan voiman ilmestyksellä kuin aloitettiin. Ne ennustukset, jotka toteutuivat syysateen vuodatuksena evankeliumin julistuksen alkaessa, tulevat uudelleen toteutumaan kevätsateen vuodatuksena sen päättyessä. Nämä ovat ne »virvoituksen ajat», joihin apostoli Pietari loi katseensa sanoessaan: »Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Kristuksen Jeesuksen.» Apt. 3:19, 20.

Jumalan palvelijat, joiden kirkastuneet kasvot loistavat pyhästä innostuksesta, kiiruhtavat paikasta paikkaan, julistaen taivaan sanomaa. Tuhannet äänet kaikkialla maan päällä kuuluttavat varoitusta. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan ja tunnusteot seuraavat uskovaisia. Mutta saatanakin vaikuttaa valheen voimalla ja ihmeillä, saattaen tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ilm. 13:13. Siten maan asukkaat saatetaan valitsemaan kantansa.

”Sanomaa ei viedä eteenpäin niin paljon todistelujen kuin Jumalan Hengen syvän vakuutuksen kautta. Todisteet on esitetty aikaisemmin. Siemen on kylvetty. Nyt se orastaa ja kantaa hedelmää. Lähetystyöntekijöiden levittämät julkaisut ovat tehneet vaikutuksensa, mutta jotkin seikat ovat estäneet vaikutuksen

saaneita täysin käsittämistä totuutta tai seuraamasta sitä. Nyt valonsäteet tunkeutuvat kaikkialle, totuus esiintyy kirkkaudessaan ja Jumalan vilpittömät lapset katkaisevat heitä pidättäneet siteet. Perheyhteydet ja seurakuntasuhteet eivät enää voi heitä estää. Totuus on kaikkea muuta kalliimpi. Huolimatta totuutta vastustamaan yhtyneistä voimista asettuu suuri joukko Herran puolelle.” S. t. 595.

Tästä lainauksesta tulee selväksi, että siemenen kylväminen on tapahtunut aikaisemmin, ennen ehtoosateen vuodatusta. Oi, mikä Pyhä into meillä tulisi olla viemään sanomaa ihmisille. Kun uskonsiemen on kylvetty, sitten tulee syyssade valmistamaan jyvän eloa varten. Siis meidän pitää ensiksi levittää pelastuksen sanomaa; tästä työstä riippuu kuinka pian saadaan luvattu voima ehtoosateessa, ja sen kautta Jumalan lapset antavat viimeisen varoituksen, että jokainen voisi tehdä ratkaisun.

Herra auttakoon meitä tässä. Aamen. Jatkuu...

Vladimir Marinov

”Nouse, ole kirkas, sillä sinun valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa sinun ylitsesi. Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.” Jes. 60:1, 2.

Käynti Indonesian saaristovaltiossa

Indonesia muodostuu yhteensä 13677 saaresta. Niistä 6044:lla on asukkaita. Saaret on jaettu kolmeen ryhmään: suuret (Sumatra, Java, Borneo ja Gelebes), pienet (Bali, Lombok, Sumbawa, Sumba, Komodo, Flores ja Lomblen) ja idässä (Moluken). Indonesia on maailman runsaan vulkaanin alue. Hedelmällisessä maassa, joka on muodostunut vulkaanin kartiosta kasvatetaan terassipelloilla riisiä. Tulivuoripurkausten johdosta saaristoissa päivittäisenä ilmaisuna ovat maanjäristykset.

Kansankielessä indonesialaisia kutsutaan malesialaisiksi. He ovat yleensä vaaleanruskeaihoisia, pieniä, mustan kiiltävähiuksisia ja leveänenäisiä.

Jakarta, Pohjois-länsi Jaavassa on pääkaupunki ja tärkein satama paikka Indonesiassa. Sen perusti Hollanti vuonna 1610.

Enemmän kuin 50% Indonesian alueista on peittynyt metsällä. Tiivis metsä on sekoittunut trooppisen kasvillisuuden kanssa, joka nousee korkealle noin 100 metriin.

Indonesiassa on 27 erikielistä kansaa ja kansaryhmää, kirjoituksia ja uskontoja.”

Tultuaan Jakartaan tapasimme monsuunin, joka oli täydessä menossa. Yötä päivää satoi vettä virtanaan. Vesi nousi niin korkealle, että taloissa, tai paremmin sanottuna majoissa patjat uivat vedessä. Ei voinut matkustaa eikä kävellä, koska vesi nousi lonkkaan asti. Minä sairastuin. Myrskyävä ilma toi paisumuksen, ja se ei rauhoittanut hermostumista ja rasitusta, vaan lisäsi sitä.

Siihen asti, kun monsuuni oli ohi, eräs hyvin ystävällinen uskonveli adventtiseurakunnasta otti meidät vastaan hänen hotelli Logienissa. Kun sade lakkasi ja lentokone pystyi nousemaan, me saimme lentää erääseen saareen, joka vielä tulvi. Laskeutuminen, kiitos Jumalan, onnistui hyvin ja kaikki matkailijat iloitsivat siitä paljon. Minua ihmetytti kun sain tiedon, että kuvernööri oli ilmoittanut halunsa tavata ja tutustua minuun. Minä sain vain pyytää Jumalan apua tässä tehtävässä ja minä menin palvelemaan Häntä ja ihmisiä.

Herra otti pyyntöni vastaan ja antoi minulle sanat suuhun, niin että kokoontuneet ihmiset ja kuvernööri kuuntelivat mielenkiinnolla. Hänen tervehtimisensä ja puhe todistivat siitä. Muutama viikon päästä saimme kistaa 75 sielua, ja hänen veljensä vaimonsa kanssa myös tekivät liiton Jumalan kanssa.

Tässä haluan myös mainita, että ennen lentokentälle lähtöäni

minä leikkasin ruohikon meidän kappelin pihalta, sitten menin kiireesti suihkuun ja lähdin. Mutta minä kaaduinkin niin pahasti kylkiluitteni päälle, että sain kärsiä siitä lento- ja odotusaikana. Myrskyilma lisäsi vielä kipuja. Lentokentältä meidän piti matkustaa vielä monta tuntia veden valtaamaa tietä pitkin, jossa sitä paitsi oli paljon monttuja. Tämä aiheutti paljon kipuja kylkiluilleni ja sille puolelle kehoa. Aina kun taksikuski meni montun yli tai kiven päälle, minua sattui.

Vihdoin keskiyön jälkeen tulimme perille, mutta aivan uupuneena. Matkatoverini kanssa sain nukkua kuvernöörin veljen kotona. Seuraavana yönä sain hirveät kivut, niin että en tiennyt miten voin mennä pitkälleni makaamaan. Tunsin ihan kuin elämäni tulisi loppumaan. Olin jo monta kuukautta pois kotoa, tuli ajatuksia: Miten he kestäisivät kun kuulevat, että aviomies ja isä löysi viimeisen lepopaikan Indonesiassa? Minä huusin apua, mutta ihmisten apu oli kaukana. Kun huippukohta tuli, Herra herätti isännän, joka tuli luokseni. Minä en tiennyt, että hän oli luontaislääkäri ja kun hän näki hätäni, hän ehdotti minulle mennä kellariin, koska hän oli vakuuttanut, että hän voi parantaa minut.

Vesi, joka tulee vuorista, oli 35 astetta. Tunti tolkulla minä istuin vedessä, joka juoksee tulivuorista yötä päivää. Seuraavana päivänä kivut lakkasivat ja kolmantena päivänä aloitin työskentelemään. Se oli ihmeellinen vesi, joka sisältää ihmeellistä parantavaa voimaa.

Kaikkien kauniiden kokemusten ja työn jälkeen, saimme kastaa 75 sielua sinisen taivaan alla. Ennen kuin jätimme saaren, kuvernööri kutsui meitä sunnuntaina syömään. Kaikki oli laitettu kauniisti ja parhaista aineista.

Kauniin ja siunatun yhteisolon jälkeen me hyvästelimme toivossa, että saamme nähdä toisiamme Jumalan valtakunnassa, missä ei ole enää kipuja, sairauksia ja kuolemaa. Jatkuu...

Siegmund Gutknecht

Missä on sinun alttarisi?

Vanha mies poikansa kanssa, kaksi palvelijaa ja aasi puulastineen ovat matkalla Beersebasta Moorian vuorelle. Aabraham tottelee ääntä, joka hänelle sanoi:” Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon.” 1. Moos. 22,2

Moni raamatun lukija pysähtyy tällä kohdalla, sillä kukaan meistä ei halua olla tekemisissä ihmisuhrin kanssa, eikä sellaisen Jumalan, joka tällaista vaatii. Mutta tarkalle lukijalle avautuu aivan toisenlainen näkökulma. Aabraham uskoo, että Jumalan lupaus täyttyy. Hänelle ja Saaralle syntyi poika ja heidän kautta tulevat siunatuksi kaikki valtiot. Ja nyt, kun häneltä vaaditaan uhrata tämä poika, se ei ole mikään ihmisuhri, vaan valtava uskon koe. Aabraham tietää uskossa jo etukäteen, että hän saa poikansa elävänä takaisin, sillä hän sanoo palvelijoilleen: ”Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan, sitten ME palaamme luoksenne.”¹ Moos. 22,5 . Aabraham uskoo elämään ja Jumalan lupauksiin. Hänellä on Jumalan kanssa ystävyys- ja luottamus suhde. Ja niin hän voi katsoa kulissien taakse ja pystytti tietämättään Moorian vuorelle pyhäkön.

Se ei ole ensimmäinen alttari, mistä raamatussa puhutaan. (Lue: 1. Moos.3,21+24; 4,3-4; 8,20; 12,7-8, 13,4+18) Mutta sen nimi on: Herra näkee. 1. Moos.22,14

Sanoma siltä vuorelta kertoo meille: Sinä voit elää, sillä sinun edestäsi kuoli toinen –Jumalan karitsa. Aabrahamin käsi, jonka hän oli jo nostanut uhratakseen poikansa, pysähtyi ja alttarille sidottu poika oli vapaa, koska oinas otti hänen paikkansa. 1. Moos.22,12-13. Mutta Moorian sanoma on myös: Sinä voit elää, koska sinä olit valmis kuolemaan. Kun tuo oinas kuoli puolestasi ,niin sinä tunnet sen kuoleman kuin se olisi sinun omasi.

Moorian vuori on myös se paikka, jossa David kohtasi Herran

enkelin ja sai profeetta Gaadilta käskyn rakentaa sille paikalle Herran temppelin. 1 Aikak.15,19

Jeesus on se karitsa, johon patriarkkojen eläinuhrit osoittivat. ” Niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niin kuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hän suutansa avannut.” Jes. 53,7 . Hän kantoi vapaaehtoisesti ristinsä Golgatan kukkulalle ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Fil.2,8

Syylliset Golgatan tapahtumiin eivät olleet vain Juudan kansan johto, vaan jokainen meistä. Jokainen synti, jokainen valje ja jokainen rakkauttomuus on naulannut Jeesuksen ristille.

Mutta Jeesus nousi ylös kuolleista. Hän on elämän tie. Joh.14,6. Moorian sanoma on myös se, mitä Aabrahamille jo varjossa näytettiin: Täydellinen uhri. Hebr.9,14. ”Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, (sisaret) antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.” Rom.12,1. Herra auttakoon meitä tähän armossaan.

Birgitta-sisar

Joosefin suudelma

1. Moos. 45:14, 15

Minkälainen tapaus! Koko maan mahtava mies, jolle faarao on antanut kaiken vallan, hän halaa köyhiä heprealaisia paimenia ja suutelee heitä. Veljet eivät sitä ajatelleet. Tätä he eivät odottaneet. Niin, että hän suuteli Benjaminia, he pystyivät käsittämään. Hän oli Raakelin poika, kuten Joosef. Hänen omatuntonsa ei ollut kuormattu syyllisyydestä Joosefia vastaan. Hän oli vielä nuori, kun hänen veljensä myivät Joosefin Egyptiin. Tämän he pystyvät ymmärtämään.

Mutta, että hän suuteli heitä, jotka tekivät niin suuren synnin häntä vastaan, jotka niin vahingollisesti tekivät, tätä he eivät käsittäneet.

Kuitenkin hän teki sen. Toinen toisensa perään hän suuteli. Juudaa myös, joka antoi silloin neuvon myydä hänet? Kyllä, Juudaa myös! Millä mielellä hän on saattanut olla, kun Joosef itkien riippui hänen kaulassansa, kun Joosef sydämen rakkaudella antoi hänelle anteeksiannon ja sovituksen suudelman! Joosef suuteli heitä, ei yhtään moitesanaa, ei mitään menneisyydestä, Joosefin sydämessä on vain rakkaus ja anteeksianto hänen veljiensä kohtaan. Mikä väärä kuvittelu usein ihmisillä on Jeesuksesta!

He ajattelevat, kun tulevat Hänen luokseen, ja tekevät parannuksen, että silloin Hän pitää heille pitkän nuhdesaarnan. Silloin Hän tulee esittämään heidän koko synty luettelon ja sanoo: Katso, tämän olet tehnyt ja tuota olet tehnyt! Sitten Hän moittii heitä ja antaa rangaistuksen. Miten väärää tämä on!

Luuletko, että Jeesus häpeisi Joosefia? Ei koskaan! Joosefilla ei ollut yhtään moitesanaa veljilleen, vaan anteeksiannon ja rakkauden sanoja. Niin Jeesus tekee myös.

Hän ei katso minkälainen olet ollut, ja mitä olet tehnyt. Hän suutelee sinua anteeksiantavalla suudelmalla! Aivan varmasti, vaikka voisi olla, että olet ollut Juudaana!

Sinä myös kavalsit ja myit Herran vihollisille. Sinä pilkkasit mukana, kun Häntä pilkattiin. Tämä on kauheaa, se on hirveää. Mutta sinuakin odottaa anteeksiannon suudelma.

Eikö Jeesus ottanut ja armahtanut myös Saulia Tarsoksesta, joka oli panettelijana ja vainoojana?

Eikö Hän antanut hänen koko syyllisyytensä anteeksi?

En tiedä, mitä on sydämessäsi, miten oli elämäsi aikaisemmin, mutta minä tiedän sen, että Vapahtaja rakastaa sinuakin ja antaa sinullekin anteeksiantavan suudelman, kun vain tulet Hänen luoksensa. Katso, Vapahtaja kertoi ihmeellisen vertauksen tuhlaaja pojasta. Minkälainen kotimatka oli pojalla! Miten raskaasti painoivat hänen sydämessään huolet, miten hänen isänsä ottaisi hänet vastaan, sen jälkeen kun hän aiheutti hänelle niin paljon harmia ja häpeää. Varmasti ihmiset tulevat katsomaan häntä sormien läpi ja sanomaan: ”Tämä on tuhlaajapojan isä!

Varmasti isä tulee myös kelvottomaksi - omena ei putoa kauaksi puusta!

Jos isä ajaisi hänet pois esipihalta sanoen hänelle: ”Minulla ei ole enää nuorempaa poikaa! Turha yritys, että pääsisit eteenpäin!”, silloin hän ei olisi voinut ollenkaan valittaa.

Niin tuhlaajapoika lähestyy isän kotia. Hän näkee viljelijäryhmän, joka on talon takana. Hän näkee jo nousevan savun ja miten vaikeaa tulee olemaan sydämessä. Kaikki on aivan niin kuin ennenkin, - hän on vain muuttunut. Niin hän näkee jonkun vanhan miehen tulevan häntä vastaan. Kuitenkin, voiko olla hänen isänsä? Hän ei ollut niin kumara! Hän ei ole niin vaalea!

Kuitenkin, hänen täytyy olla isäni, koska nyt hän lähtee tulemaan ja mitä lähemmäksi hän tulee, niin varmemmaksi tulee että, tämä on minun isäni! Hänen sydämensä sykkii nopeasti. Hänen suunsa änkyttää: ”Isä minä tein syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan!” Isä haluaa häntä. Isä sulkee hänet syliinsä rakkauden ja anteeksiannon suudelmalla. Poika ei sitä odottanut. Hän olisi ollut tyytyväinen johonkin asemaan palveluhuoneessa ja väentuvassa. Ja nyt isä asettaa hänet edellisten pikaoikeuksien mukaan. Niin isä järjestää ilojuhlat hänen paluunsa kunniaksi! Ei, tätä hän ei ajatellutkaan! Katso, tämän Jeesus kertoi siksi, että sanoisi meille: Tällä tavalla Taivaallinen Isä odottaa meitä. Tällaisella rakkaudella Hän etsii eksyneitä. Niin myös vietetään ilojuhlia, kun ihminen tekee parannuksen ja kääntymyksen.

Kun Joosef vuorollaan suuteli veljiänsä, he puhuivat hänen kanssaan. Niin me luemme. Mitä he puhuivat? Sitä ei ole mainittu. Mutta me voimme arvella, mitä he keskustelivat hänen kanssaan. Ensiksi hänen rakkautensa oikeasti herätti heitä ymmärtämään, miten väärin he tekivät.

Sitä he liikuttuneella sydämellä puhuivat hänen kanssaan. Nöyrinä he tunnustivat syyllisyytensä ja pyysivät Joosefilta anteeksi. Niin hän vain sanoi heille: minulla ei ole mitään moitittavaa, annoin anteeksi jo kauan sitten. Minkälainen hetki!

Onko sinulla ollut jo elämässäsi sellainen kokemus? Sen vuoksi

tule Jeesuksen luokse! Hän odottaa sinua, antaakseen sinulle anteeksiantavan suudelman Joosefin tähden!

Ole hyvä ja lue 1. Moos. 45:16-20

Tämä oli mielenkiintoinen uutinen, että Joosefin veljet tulivat. Ennen kuin Joosef oli ilmoittanut siitä hänen kuninkaalliselle herralleen, kuningas oli jo saanut huhun. Jos Joosefin veljet eivät olisi käyneet, silloin ei mitään sanaa olisi puhuttu heprealaisista paimenista. Kukaan ei olisi paneutunut heidän puolestaan. Kuningas ei olisi tehnyt mitään muistinpanoja heistä, mutta Joosefin tähden, he tulivat yleisen huomion kohteeksi. Joosefin tähden ihmiset puhuivat heistä. Joosefin tähden he olivat kaikkien ihmisten puheenaiheena. Varmasti sitten Joosef neuvotteli kuninkaan kanssa hänen aikomuksestansa, muuttaa perheensä Goseenin maahan. Ja farao oli myötämielinen tämän asian kanssa. Hän vakuutti vielä kerran kuninkaallisella sanalla, mitä Joosef sanoi heille. Hän lupasi heille: "...minä annan teille parasta, mitä Egyptissä on..." jae 18. Ja hän sanoi heille: "Älkää surko taloustavaroitanne, sillä mitä parasta on koko Egyptin maassa, se on oleva teidän omanne." jae 20.

Tehdäkseen helpommaksi muuttamisen ja nopeuttaakseen sitä, hän lahjoitti heille muutaman vaunun tuomaan niillä lapset ja vaimot Egyptiin.

Miten kuningas voi huolehtia Joosefin perheestä niin ystävällisesti? Hän teki sen Joosefin tähden. Koska he olivat yhteydessä hänen regentin kanssa, siksi hän osoitti heille hyvää.

Miten veljekset odottamatta tulivat joka puolelta katsottuna huomionpisteeksi! Miten kilpailtiin heidän palvelemisessa ja parhaimpien vaunujen antamisessa. Varmasti he tulivat huomioiduiksi, he julkaisivat salaisuuden niin yllättäin tullakseen kuninkaan kiinnostuksen kohteeksi. Kaikki tämä tapahtui heille - Joosefin tähden. Joosefin tähden kuningas huomioitsi heidät. Joosefin tähden hän antoi heille lahjoja ja lupasi heille luotettavan tulevaisuuden! Joosefin tähden!

Hyvin samankaltaista koemme mekin. Minkälaisia olemme

luonteiltamme? Köyhiä, kurjia olentoja, kapinoitsijoita Jumalaa vastaan, ihmisiä, jotka usein rikkovat Hänen tahtonsa.

Mutta kun tulemme yhteyteen Jeesuksen kanssa, kun uskomme Häneen, sen jälkeen heti kaikki muuttuu. Jumala alkaa hoitamaan meitä isällisellä rakkaudella. ”Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.” Ps. 103:13.

Miten saadaan se, että Hän antaa armonsa niin ihmeellisesti vallata meissä? Jeesuksen tähden! Koska antaudumme Jeesuksen rakkauteen, sen vuoksi Isän suosio on meidän yllämme. Meillä ei ole mitään hyvää, kuitenkin Hän rakastaa meitä ja siunaa meitä - Jeesuksen tähden.

Ihmiset katsovat meihin. Aikaisemmin kukaan ei ottanut huomioon meitä. Maailma ei paneutunut paljoakaan edestämme. Mutta kerran kaikki muuttui. Maailma, joka on ympärillämme kiinnostuu meistä. He tarkkaillevat meitä tuhansilla silmillä. Se tarkistaa elämämme suurennuslasilla. Se tarkistaa kaikki hyvin huolellisesti.

Se tarkkailee kotielämäämme, suhteita miehen ja vaimon välillä, johtajan ja työntekijän välillä, ammattielämäämme, ihan kaikkea. Miksi se tekee tätä? Miksi olemme kiinnostava aihe heille? Jeesuksen tähden!

Koko Jumalan armo ja rakkaus, oikeutemme ollaksemme Jumalan lapsia, ihmeelliset lupaukset, jotka Jumala on antanut meille, kaikki tämä meillä on vain Jeesuksen tähden.

Maailman huomio ja ihmisten kiinnostus meistä on vain Jeesuksen tähden. Saanko kysyä sinulta: Oletko tietoinen, että kaikki mitä sinulla on, on Vapahtajan johdosta. Että vain Jeesuksen tähden armossa olet Jumalan luona?

Oletko tietoinen minkälainen vastuu sinulla on Jeesuksen tähden? Kun joku maailman lapsi tulee jostakin syylliseksi, sitä ei huomioida. Sellaista tulee joka päivä, mutta kun Jumalan lapsi tekee jonkun virheen, siitä puhutaan, tämä tulee tärkeäksi - Jeesuksen tähden.

Sen vuoksi pyydän teiltä: Älkäämme koskaan unohtako, mistä meidän tulisi kiittää ja mikä velka meillä on Hänelle! Sen takia on

tärkeä, että maailman silmät eivät näkisi meissä jotakin, mikä olisi loukkaus heille ja Jumalan silmät voisivat levätä mielisuosiolla yllämme - Jeesuksen tähden!

Vaikea tie

Ole hyvä ja lue 1. Moos. 45:21-24

Varmasti tämä oli iloinen paluu kotiin! Kuormitettuna lahjoilla Jaakobin pojat tulivat takaisin. Jokainen oli saanut juhlapuvun, Benjamin sai jopa viisi sellaisia. Hän antoi heille myös lahjoja, isälle aaseja ja aasintammoja kuormitettuina Egyptin parhaimmilla asioilla ja ruokavaroilla. Benjamin oli myös mukaan, jonka takia isä oli hyvin levoton, myös jonka edestä he kokivat hyvin vaikeita päiviä. Simeon oli myös mukana, ja Joosef oli vielä elossa, jonka kerran he myivät. Hän antoi heille kaiken anteeksi ja lahjotti runsaasti heille hyvyttä ja ystävällisyyttä. Kaikki tämä oli ilonaiheena. Kuitenkaan heidän sydämensä eivät olleet iloisia ja vapaita, sillä yksi asia oli vielä heidän edessään: tunnustaa vielä isänsä edessä. Vihdoin heidän pitää kertoa hänelle miten häpeällisesti monia vuosia he valehtelivat hänelle.

Heidän piti lopuksi sanoa, että he aiheuttivat hänelle sen suuren kärsimyksen, jonka takia hän oli kärsinyt koko ajan. Kaksikymmentä kaksi pitkää vuotta hän oli murheissaan rakkaansa tähden, ja koko tänä aikana ei tullut tunnustusta heidän suustaan.

Nyt heidän pitää kertoa hänelle siitä. Nyt he eivät voi enää pitää tätä piilossa ja salaisuutena. Tämä varmasti oli raskas kuorma, joka painoi heidän päällään. Sitä Joosef ajatteli, kun hyvästellessään sanoi heille: "Olkaa rohkeita matkalla!" Sillä näin on varmasti oikein käännettävä. Vaara riidellä kotimatalla varmaankaan ei ollut niin suuri, kuin olla masentuneina sen johdosta, miten isä ottaisi heidät ja heidän tunnustuksensa vastaan.

”Olkaa rohkeita matkalla!”

Miten usein nykyisin Jeesuksen pitää sanoa tätä Hänen veljille. Heillä oli tapaaminen Hänen kanssaan. Hän ilmoitti heille ja on

antanut heidän syntinsä anteeksi - mutta sen jälkeen on vielä yksi tunnustus ihmisten edessä. On vielä joku vanha Jaakob jonka eteen pitää mennä sillä tunnustuksella: Minä valehtelin. Täällä on vielä yksi vanha vääryys esitettäväksi, vanha velka sovitettavaksi. Se ei käy muuten, tämä tunnustus pitää tapahtua. Jeesus sanoi tästä niin ystävällisesti: ”Olkaa rohkeita matkalla!”

Rohkeasti tunnustakaa vanha juttu ja niin saatte rauhan sielulenne! Mutta miten surullista onkaan, että monet kristityt tämän tunnustuksen tähden tahtovat jäädä painon alle. He tietävät hyvin, että Jumala vaatii sitä. He tietävät, että ennen sitä ei saa täydellistä rauhaa - ja toki he lykkäävät ja lykkäävät sitä, ihan kuin Jumala sallisi neuvotella Hänen kanssaan! Jos kerran Hän on laittanut sormensa elämäsi huonon asian kohdalle ja kerran on sanonut sinulle: ”Järjestä tämä asia elämässäsi” - silloin Jumalan sormi ei mene pois paikalta, ennen kuin laitat asiat kuntoon!

Tämän minä tiedän omasta ikävästä kokemuksestani. Tämän tiedän monien Jumalan lapsien kokemusten perustella, jolle Jumala antoi parhaimmat sanat, Hän halusi osoittaa heille tämän nöyryyttävän tien - mutta he estivät ja viivyttelivät omaa onneansa ja rauhaansa. Sillä niin kauan, kun joku vanha juttu ei ole jumalallisella tavalla laitettu kuntoon, niin kauan, kun Jumalan ja meidän välillä on joku asia, niin kauan rauha on estetty, emmekä voi olla oikeasti iloisena Jumalan lapseudesta.

Onko sinulla vielä tehtävänä sellainen matka kuin Joosefin veljillä oli? Pitääkö sinun pyytää vielä yhdestä valheesta anteeksi? Pitääkö laittaa vääryyden asiat kuntoon? Pitääkö pyytää joltakulta anteeksi?

Minä pyydän sinulta, älä lykkää sitä eteenpäin! Lähdä kiireesti sinne! Ole rohkea matkalla! Vapahtaja on sinun kanssasi! Herra auttaa sinua!

Sinun rauhasi tulee olemaan kuin virta, kun lopuksi täytät Jumalan käskyt ja laitat menneisyytesi kuntoon. Ole rohkeana, jos sellaisia asioita pitää vielä laittaa kuntoon.

”Autuus tulee kärsimyksen jälkeen!” Älä lykkää sitä enää! Ei yhtään päivää enää! Ei yhtään tuntia enää! Tee heti se tarpeellinen

käynti! Kirjoita heti se tarpeellinen kirje! Tunnusta syyllisyytesi!

Nöyryytä itsesi tietoisesti: Minä tein syntiä! Niin sinä vapaudut kuormastasi! Sinä tulet vapaaksi ja iloiseksi ja vain kadut yhtä asiaa: miksi niin kauan kannoin asiaa mukanani. Sen tähden mene! Mene heti, että sydämesi ilahtuisi ja vapautuisi! Vaikka olisi vaikea tie, silti mene sinne! Aamen

Kurt Barath

Vuoden vaihtuessa

Yksi vuosi on taas mennyt ikuisuuteen ja uusi, tietämätön on meillä edessä. Voimme olla Jumalalle kiitollisia, sillä ”Tähän asti on Herra meitä auttanut.”1. Sam. 7: 12. Jokaisella meistä on ollut omat ilonsa ja surunsa menneenä vuotena, mutta me kaikki voimme sanoa. Kiitos Isä kaikesta! Kaikki rukoukseni olet kuullut. Moneen olen saanut vastauksen, monet pyyntöni olet täyttänyt ja mihin en vielä ole saanut vastausta, tiedän, että niihinkin vastaat. Ehkä ei niin kuin olen pyytänyt, mutta niin kuin se on minulle parhaaksi. Vaikeuksissa olet lohduttanut, hädässä olet auttanut ja olet antanut myös ilon hetkiä ja aurinkoisia päiviä. Ehkä se oli vain pieni asia; puhelinsoitto, yllätysvieras tai hymy tunteettomalta, mutta kiitos Isä kaikesta.

Kaikkialla maailmassa ihmiset tekevät hyviä päätöksiä uudelle vuodelle. Joku haluaa lopettaa tupakanpoltonsa tai ottaa enemmän aikaa perheelleen. Mitä päätöksiä Sinä olet tehnyt? Haluatko tutkia ahkerammin Jumalan tahtoa, olla paljon kiitollisempi kaikesta kuin mitä tähän saakka?

Tänä uutena vuotena olemme lähempänä taivaan kotia kuin mitä menneenä olimme. Me emme tiedä, kuinka paljon meillä on vielä aikaa. ”Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi, sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympärillä. Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää, mutta jos ei, niin hakkaa se pois!” Luuk. 13: 8, 9. ”Sama varoitus kantautuu kuuluviimme vielä tämänkin sukupolven aikana. Oletko sinä oi suruton sydän, hedelmättömänä

puuna Herran viinitarhassa? Lausutaanko sinusta ennen pitkää tuomion sanat? Kuinka kauan olet vastaanottanut hänen lahjojaan? Kuinka kauan hän on valvoen odottanut sinulta vastarakkautta? Mitä etuoikeuksia sinulla onkaan ollut, kun hän on istuttanut sinut viinitarhaansa ja olet saanut olla puutarhurin huolellisessa hoidossa! Miten usein onkaan evankeliumin hellä sanoma riemastuttanut mieltäsi! Kristuksen nimen mukaan sinua sanotaan kristityksi ja olet ulkonaisesti sen seurakunnan jäsen, joka on hänen ruumiinsa, mutta kuitenkin et tietoisesti ole missään elävässä yhteydessä hänen rakkautta uhkuvaan sydämeensä. Hänen elämänsä ei tulvi ylitsesi. Hänen luonteensa suloisuus, ”Hengen hedelmä”, ei ilmene elämässäsi”. Kr. V. s.158.

Toivoni on, että me kaikki tänä uutena vuotena kantaisimme hyviä hedelmiä Jumalan kunniaksi!

Birgitta - sisar

Akkunoista - kurkistelijat jäävät pimeään

Käydessäni eräänä iltana levolle, ajattelin lukea hieman vuoteessa. Ikääntyessäni lähinäköni on heikentynyt ja tarvitsen joskus silmälaseja lukiessani. Otin silmälasini ja kirjan käteeni ja aloin lukemaan. Kuinka ollakaan, en nähnyt yhtä hyvin kuin edellisenä päivänä. Aloin katsomaan silmälasejani ja ihmettelemään, että mikä niissä oikein on vikana. Pitihän linssien olla puhtaat. Oliko näköni todella heikentynyt yhdessä päivässä niin paljon! Katselin linsejani ja totesin, että puhtailtahan ne näyttivät, enkä siltikään näe niin selvästi. Mikähän kumma siinä oikein on? Pettyneenä ajattelin, että pitää aamulla ottaa asiasta enemmän selvää ja niin kävin levolle ilman iltalukemisia. Seuraava päivä ja normaalit askareet koittivat. Päivällä ajattelin siirtyä pieneksi hetkeksi kirjoitustehtäviin, ja tarkastamaan tilannetta, jos vaikka täytyy uudestaan tilata aika silmälääkärille. Kuinka ollakaan, mikäs tuossa kirjoituspöydällä onkaan,

ihmettelin? Siinähan oli puuttuva linssi silmälaseistani! Mistä se siihen oli joutunut, enkä sitä aikaisemmin ollut huomannut! Ilo oli ylimmillään! Ei ihan vielä tarvinnut mennä silmälääkäriin uudestaan, sillä vastahan olin siellä käynyt hiljakkoin.

Löytäessäni Raamatusta itseäni tarkoittavan kohdan ”akkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään” Saarn.12:3, naurahdin, kuinka koko luku käsittelee minun elämäni sopivia aiheita. Pikkuhiljaa kaikessa huomaan ikääntymisen merkkejä, mutta silti ajattelen toiveikkaasti elämänkulkua ja rukoilen hartaasti, että saisin olla kerran kokemassa sen ilon ja riemun kun ”avautuvat sokeain silmät” Jes.35:5.

Näillä kahdella Raamatun kohdalla on myös toinen merkitys. Hengelliseen elämään voi tulla sokeus, jos Pyhä Henki ei ole saanut tehdä työtä sydämissämme. Emme välttämättä huomaa syntistä tilaamme. Ehkä kerran, kaksi tai kolmekin kertaa olemme tunteneet korjauksen tarvetta tavoissamme, mutta asia on jäänyt siihen tai emme edes ole huomanneet jonkin asian olevan syntiä. ”Mutta kun sydän antautuu Jumalan Hengen vaikutuksen alaiseksi, niin omatunto herkistyy ja syntinen tajuaa jotakin Jumalan pyhän lain syvällisyydestä ja loukkaamattomuudesta, hänen hallintonsa perustasta taivaassa ja maanpäällä. ”Valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.”(Joh. 1:9), valaisee sielun salaiset sopukat, ja pimeyden salaisuudet tulevat julki. Synnintunto valtaa mielen ja sydämen. Syntinen tajuaa Herran vanhurskauden ja kauhistuu ajatusta, että hänen olisi astuttava omassa syyllisyydessään ja saastaisuudessaan sydänten tutkijan eteen. Hän tajuaa Jumalan rakkauden, pyhyiden kauneuden, puhtauden ilon; hän haluaa tulla puhdistetuksi ja päästä jälleen taivaan yhteyteen.” TkrL. s. 18.

”Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.” 1.Tess. 5:23.

”Rauhan Jumala, pyhittäköön teidät kokonansa!” Voiko sellaista tapahtua?

Minulla oli iäkäs täti, jota kävin hyvin mielelläni tervehtimässä. Joka kerta kun kävin tapaamassa iäkästä tätiäni, hän mainitsi suurella ihastuksella, ”on se ihmeellistä, että tänne Pohjolaan on tuotu evankeliumi, ilosanoma Jeesuksesta, että Hän on tullut tänne meidän tähtemme kärsimään ristinkuoleman, jotta meillä olisi mahdollisuus pelastua iankaikkiseen elämään.” Tätini rakasti iankaikkisen evankeliumin sanomaa. Hän puhui hyvin mielellään, sydämensä pohjasta ihastellen näitä ihmeellisiä asioita.

Tätini osasi paljon virsiä ulkoa ja mietti niiden sanomaa. Eräänä kertana vieraillessani hänen luonaan hän sanoi yhtäkkiä. ”Vuoteeseen mennessäni minun pitää muistella ulkoa yhdeksääkymmentä virttä.”

”Miksi niin paljon, kysyin?” ”No, kun on kohta sen verran vuosiakin, mutta aamulla herätessäni huomaan, että en minä yhdeksäänkymmeneen päässytäkään.” Tätini harras elämä kuvastui hänen luonteestaan, että hänen ihastuksensa kohde oli iankaikkinen elämä. Hän piti elämänsä kohokohtina ihanaa evankeliumia ja oli sydämestään kiitollinen, kun se oli tuotu tänne Pohjolaan monien vaikeuksien kautta. Tällaista yksinkertaista pyhityksen tietä hän halusi viestittää jälkipolvillekin!

Emmekö mekin halua, että evankeliumia viedään eteenpäin! Voimmeko tehdä jotakin sen hyväksi? Mitä Jumala odottaa meiltä?

”Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti” Mal. 3:10.

”Jumala on antanut kansalleen suunnitelman, jonka avulla se voi hankkia tarvittavat varat, jotta työ tulisi itseänsä ylläpitäväksi. Jumalan laatima kymmenysjärjestelmä on kaunis yksinkertaisuudessaan ja tasapuolisuudessaan. Jokainen voi uskon rohkeudessa omaksua sen, sillä se on lähtöisin Jumalasta.

Yksinkertaisuus ja hyödyllisyys ovat siinä yhdistettyinä, eikä sen varteen ottaminen ja ymmärtäminen vaadi kovinkaan syvällistä oppineisuutta. Kaikki voivat tuntea osallistuvansa

kallisarvoisen pelastussanomien edistämiseen. Jokaisesta miehestä, naisesta ja nuoresta voi tulla Herran taloudenhoitaja, ja hän voi olla välikappale, joka huolehtii rahaston tarpeista. Apostoli sanoi ” pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan.” 1. Kor. 16:2.” Ta 1 s.348.

”Sitä osaa, jonka Jumala vaatii itselleen, ei saa käyttää mihinkään muuhun kuin Jumalan määräämään tarkoitukseen. Kukaan ei saa tuntea itseään vapaaksi pidättääkseen kymmenykset itsellään ja käyttääkseen ne oman mielensä mukaan. Vaikeissakaan tilanteissa niitä ei saa käyttää itselleen, ei myöskään niin kuin se meistä olisi sopivaa, vaikka se olisikin Herran työn hyväksi. Jumala haluaa, että kaikki Hänen huoneenhaltijansa noudattavat tarkkaan jumalallista määräystä. Heidän ei pidä ylenkatsoa Jumalan suunnitelmia, suorittamalla jonkin laupeudenteon tai tuomalla lahjan siten, kuin he inhimillisinä työaseina katsovat sopivaksi.

On huonoa viisautta ihmisen yrittäessä parantaa Jumalan suunnitelmia ja keksiä jokin hätäapu, pitääkseen omia hyviä vaikuttimiaan yhdessä tai toisessa tilanteessa korkeampi-arvoisina kuin Jumalan vaatimusta.” Test.Vol. IX, 246,251.

Herra odottaa meidän itsekkään sydämemme säännöllisesti antamaan muitakin lahjoja hänen työnsä eteenpäinviemiseksi mm. esikois, köyhäin, kiitos, lähetys, ja erikoiset lahjat.

”Jumala ei pakota ihmisiä antamaan, vaan kaikkien lahjojen täytyy olla vapaaehtoisia. Hän ei halua rahastoonsa vastahakoisesti annettuja lahjoja.” Ta 1 s. 353.

”Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, niin sinun jyväättasi täyttyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun kuurnistasi.” Sananl. 3:9,10.

Rukoilkaamme Taivaalliselta Isältämme erikoista silmävoidetta, että akkunoista - kurkistelijamme eivät jäisi pimeään!

Merja - sisar

Rakkauden läksy

Jeesus nuhteli ja varoitti opetuslapsiaan. Kuitenkaan eivät Johannes ja Pietari jättäneet häntä. Nuhteista huolimatta he halusivat olla Jeesuksen kanssa. Vapahtajakaan ei vetäytynyt heistä pois heidän virheittensä tähden. Hän ottaa ihmiset sellaisina kuin he ovat kaikkine virheineen ja heikkouksineen ja kasvattaa heidät palvelukseensa, jos he vain haluavat hänen kasvattavan ja opettavan heitä.

Mutta niiden kahdentoista joukossa oli yksi, jolle Kristus ei puhunut yhtään suoranaisen nuhteen sanaa ennen kuin aivan työnsä päätösvaiheessa.

Juudaan mukana oli opetuslasten joukkoon tunkeutunut vastustava aines. Liittymällä Jeesukseen Juudas oli vastannut hänen luonteensa ja elämänsä vetovoimaan. Hän oli vilpittömästi kaivannut muutosta itsessään ja toivonut kokevansa sen liittymällä Jeesukseen. Mutta tämä toivo ei tullut vallitsevaksi. Häntä hallitsi toivo saada itsekästä hyötyä siinä maallisessa valtakunnassa, jonka hän odotti Kristuksen perustavan. Vaikka Juudas tunnusti Kristuksen rakkauden jumalallisen voiman, hän ei alistunut sen valtaan. Hän piti jatkuvasti kiinni omasta näkökannastaan, omista mielipiteistään ja taipumuksestaan arvostella ja tuomita. Kristuksen vaikuttimet ja teot, jotka usein suuresti ylittivät hänen käsityskykynsä, herättivät hänessä epäilyä ja paheksuntaa. Hän solutti opetuslasten joukkoon omia epäilyksiään ja kunnianhimoisia näkemyksiään. Monet heidän korkeinta asemaa koskevista kiistoistaan ja suuri osa heidän tyytymättömyydestään Kristuksen menettelytapoihin oli lähtöisin Juudaasta.

Jeesus näki, että vastustaminen olisi vain kovettanut. Niinpä hän pidättäytyi suoranaisestä taistelusta. Kristus koetti parantaa Juudaan elämän ahdasmielistä itsekkyyttä oman uhrautuvan rakkautensa kosketuksella. Opettaessaan hän esitti periaatteita, jotka iskivät tuon opetuslapsen itsekeskeisen kunnianhimon juureen. Näin annettiin opetus opetuksen jälkeen, ja usein Juudas

huomasi oman luonteensa tulleen kuvatuksi ja syntinsä paljastetuksi. Mutta hän ei tahtonut taipua.

Kun armon vetoomuksia vastustettiin, pääsi pahan vaikutus lopulta voitolle. Juudas, suuttuneena opetukseen sisältyneestä nuhteesta ja epätoivoisena kunnianhimoisten unelmiensa raukeamisesta, jätti sielunsa ahneuden paholaisen valtaan ja päätti kavaltaa Mestarinsa. Yläsalin pääsiäisaterialta, Kristuksen läsnäolon ilosta ja kuolemattomuuden toivosta hän meni ulos pahaan työhönsä - äärimmäiseen pimeyteen, missä ei toivoa ollut.

»Jeesus ties! alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet. ja kuka se oli, joka oli kavaltava hänet» (Joh. 6: 64). Mutta vaikka hän tiesi kaiken, hän ei pidättänyt yhtäkään armon vetoomusta tai rakkaudenosoitusta.

Jeesus oli nähnyt Juudasta uhkaavan vaaran ja oli ottanut hänet läheisyyteensä, valittujen ja uskottujen opetuslastensa piiriin. Päivästä päivään, kun taakka hänen sydämellään oli mitä raskain, hän oli tuntenut tuskaa, joka aiheutui jatkuvasta kosketuksesta tuon itsepäisen, epäilevän, asioita hautovan mielen kanssa. Hän näki opetuslapsijoukossaan tuota jatkuvaa salaista ja kavalaata vastahenkeä, ja koetti torjua sitä. Kaiken tämän hän teki, ettei tuo vaarassa oleva sielu jäisi vaille ainoatakaan pelastavaa vaikutusta.

»Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa upottaa. Silla rakkaus on väkevä kuin kuolema» (Kork.v. 8: 7,6),

Juudaan itsensä kohdalla Kristuksen rakkaudentyö jäi hyödyttömäksi. Mutta niin ei käynyt hänen opetuslapsitovereidensa kanssa. Heille se antoi elinikäisen opetuksen. Sen antama hellyyden ja kärsivällisyyden esimerkki vaikutti suuresti heidän seurusteluunsa kiusattujen ja erehtyvien kanssa. Ja se antoi muitakin opetuksia. Valittaessa niitä kahtatoista opetuslapset olivat hartaasti toivoneet, että Juudas tulisi yhdeksi heistä. He olivat pitäneet hänen liittymistään sangen lupaavana tapahtumana apostolien joukolle. Hän oli joutunut enemmän kosketuksiin maailman kanssa kuin toiset, hän osasi käyttäytyä, hän oli älykäs ja järjestelykykyinen ja koska hänellä oli korkea

käsitys omasta etevyydestään, hän sai opetuslapsetkin ajattelemaan itsestään samoin. Mutta ne menettelytavat, joita hän halusi soveltaa Kristuksen työssä, nojautuivat maailmallisiin periaatteisiin ja olivat maailmallisen ajatustavan mukaisia. Opetuslapset toivoivat maailman tunnustusta ja arvonantoa odottaen saavansa vallan tässä maailmassa. Naiden toiveiden ilmeneminen Juudaan elämässä auttoi heitä ymmärtämään, kuinka vastakkainen itse korotuksen henki oli Kristuksen osoittamalle nöyryyden ja uhrautuvaisuuden periaatteelle - tuolle hengellisen valtakunnan perusohjeelle. Juudaan kohtalossa he näkivät, mihin tuollainen itsensä palveleminen johtaa.

Elämä ja kasvatus s. 87, 88.

MINNE RIEMULAULUIN KULKEE JOUKKO TUO?

MINNE RIEMULAULUIN KULKEE
JOUKKO TUO?
JERUSALEMIIN. SIIONIN KAUPUNKIIN!
MIKSI HELKKY LAULU
JUHLIVANA NIIN?
KÄYMMME KOTIIN ISÄN LUO!

KUORO:
KOTIHIN, KOTIHIN,
JUMALAN KAUPUNKIHIIN!
SIELLÄ JUHLALLINEN LAULU KAIKUVI
TAIVAALLISIN SÄVELIN!

KUINKA MAAILMASTA LÖYDÄTTE
SEN TIEN?
HERRA JOHTAA KAUTTA AJAN KATOOVAN!
ONKO PAHAN VOIMAT ESTE KULKEVAN?
JEESUS TIEMME VALOON VIE!
KUORO:

TIE TUO OHDAKKEINEN

VARMAAN VÄSYTTÄÄ?
LEPO LUONA LÄHTEEN OSANAMME ON!
TUOKO PIMEYTTÄ LASKU AURINGON?
JEEBUS VALON SYTYTTÄÄ!
KUORO:

MIKÄ PALKKA KERRAN MAASSA TAIVAHAN?
AUTUUS, ARMO, VALO IANKAIKKINEN!
VASTAAN OTTAAKO VIELÄ
ISÄ TAIVAINEN?
JEEBUS OTTAA VASTAHAN!
KUORO:

TERVEISIN: JAANA

Jokainen sapatti.....

Jokainen Sapatti kuin kimalteleva
tiara juhlijansa päässä.
Yliluonnollinen migrofooni
ja kuulolaite:
Opetusta Taivaan saleista,
Taivaallista musiikkia,
rentouttavaa lepoa.
Lämmittävää auringonpaistetta
maan pimeyteen
ja purevimpiinkin pakkasiin.

- Margit - sisko

- Ilmoituksia -

Nuorisosapatteja

Vuoden 2010 Pääaihe jatkuu: “Jeesus Kristus on sama
eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hebr. 13:8.

Paras apu voittamaan stressiä 6.2.10

Reijo - veli

Kaikkein suurin vääryys historiassa 6.3.10

Hannu - veli

Rakkauden kaksi mittaa 3.4.10

Vladimir -veli

Onko elämää kuoleman jälkeen? 1.5.10

Tatu - veli

Kevätrukouspäivät 12-13.3.10

Sääntömääräinen vuosikokous 14.3.10

Sydämellisesti tervetuloa!

Raamattutunnilla Virossa

Herran ylistäminen Ukrainassa

